

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΗΣ ΕΛΣΑΣ ΦΑΝ ΛΙΓΚΕΛΣ. ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ — ἀφήγησις Γάστωνος Κισάρ

ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

(Άληθινή ιστορία)

Ο τραγικός τελευταίος τσάρος τῆς Ρωσίας Νικόλαος Β', δι τουφεκισθεὶς μὲ δὴ τὴν οἰκογένειά του ἀπ' τοὺς μπολσεβίκους, ἥταν φημισμένος προπάντων γιὰ τὴ γενναιοδωρία του. Σὲ κάθε ἐπίσημῃ ἔορτῇ, ἥταν ἀδύνατο νὰ μὴν παρασημοφορήσῃ καὶ ἀρκετοὺς ἀπ' τοὺς ὑπηκόους του, κι' ἀπ' τοὺς ἀνωτάτους τιτλούχους τοῦ κράτους.

Τὰ ρωσικὰ παράσημα, ὅμως, εἶνε ἔξαιρετικὰ πολύτιμα. Ἰδίως οἱ ἀδαμαντοστόλιστοι μεγαλόσταυροι τῶν ἀνωτάτων παράσημων τοῦ «Λευκοῦ Ἀετοῦ» καὶ τοῦ «Ἄγιου Ἀλεξάνδρου Νέφσκου», κυστίζουν ἀπὸ μιὰ δλόκληρη περιουσία, κ' ἡ δαπάνη τους ἐπεβάρυνε τὸ ἴδιαίτερο αὐτοκρατορικὸ ταμεῖο. Γι' αὐτὲ, δι μακαρίτης Τσάρος εἶχε ἐμπίστους προμηθευτὰς πολυτίμων λίθων στὶς διάφορες μεγαλουπόλεις τῆς Εὐρώπης, οἱ ὅποιοι ἀναλάμβαναν νὰ τοῦ στέλνουν κάθε χρόνο πολυτιμότατες συλλογές στὴν Πετρούπολι, πρωρισμένες γιὰ τὴν κυτασκευὴ καὶ γιὰ τὸν στολισμὸ τῶν σχετικῶν παρασήμων.

Ο διασημότερος καὶ πιὸ ἐμπιστος προμηθευτής του, ἥταν ὁ θαθύπλουτος κοσμηματοπώλης Μορόζωφ, ἔγκαταστημένος στὸ «Αμστερνταμ». Ἐξυπηρετοῦσε τοὺς Τσάρους ἀποκλειστικῶς αὐτὸς, κατὰ τὸ διάστημα ἀπ' τὸ 1905 μέχρι τοῦ 1916, κ' εἶχε δεκαπλασιάσει σχεδὸν τὴν κολοσσιαία κι' ἀπὸ πρὶν περιουσία του.

Λοιπὸν, κατὰ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1914, ὁ Μορόζωφ αὐτὸς ἔτοιμασε κατὰ παραγγελίαν τοῦ «Ψηλοῦ πελάτου του, μιὰ πολυτιμότατη συλλογὴ ἀπὸ διαμάντια, ρουμπίνια καὶ σμαράγδια. Ἡ συλλογὴ αὐτὴ, ἀξίας τριάντα περίπου ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων, ἀπεστάλη στὴν Πετρούπολι κατὰ τὸν Φεβρουάριο, προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὶς εὑρύτατες παρασημοφορίες τοῦ προσεχοῦς Πάσχα.

Λίγες ήμέρες, ὅμως, μετὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς συλλογῆς ἀπ' τὸ «Αμστερνταμ» στὴν Πετρούπολι, δηλαδὴ κατὰ τὰ μέσα Φεβρουαρίου 1914, ἔφτασαν ἐπειγόντως στὸ Λονδίνο δύο ἄτομα. «Ἐμαθαν ἀπ' τὴν ἀστυνομία τὴν διεύθυνσι τῆς ντετέκτιβ "Ἐλσας φὰν Λαϊγκελς" καὶ τὴν ἐπομένη τὸ πρωτὶ παρουσιάστηκαν στὸ σπίτι της.

Τὸ ἔνυ ἀπ' τὰ ἄτομα αὐτὰ, ἀντιπρόσωπος μιᾶς μεγάλης ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας τοῦ «Αμστερνταμ», λεγόταν Φρεδ Κράους, κ' ἥταν ἡδη γνωστὸς στὴν «Ἐλσα. Τὴν χαιρέτησε ἐγκάρδια, καὶ παρουσιάζοντάς της τὸν συνοδό του, εἶπε:

— Δεσποινὶς φὰν Λαϊγκελς, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς συστήσω τὸν κύριο κόμητα Ἰθάν Παύλοβιτς Νιζνίκωφ!... Εἶνε υπασπιστὴς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσίας... Πρόκειται περὶ μιᾶς σπουδαιοτάτης ὑποθέσεως, τὴν δούις σκεφθῆκαμε ν' ἀναθέσουμε ἀποκλειστικὰ σὲ σᾶς!

— Η «Ἐλσα» ὑποκλίθηκε. «Ἐδειξε καθίσματα στὸν Κράους καὶ στὸν ἀρχοντικὸ συνοδό του, καὶ καθίζοντας κι' ἐκείνη, εἶπε:

— Εὐαρεστηθῆτε πρῶτα, νὰ μοῦ ἔξηγήσετε τί συμβαίνει... Κι' ἐλπίζω, ἡ θοήθειά μου νὰ εἶνε ἀποτελεσματική!

— Ἰδού περὶ τίνος πρόκειται, μιὰς φὰν Λαϊγκελς! Ξανῆπε δι Κράους: Πρὸ ήμερῶν, ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία στὴν δούις ἀνήκω, ἀσφάλισε μιὰ ἀποστολὴ πολυτίμων λίθων, τοῦ κοσμηματοπώλου Μορόζωφ πρὸς τὸν Τσάρο, ἀντὶ τριάντα ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων... Οἱ πολύτιμοι αὐτοὶ λίθοι, κλεισμένοι σὲ εἰδικὴ δερμάτινη κασσετίνα, καὶ κλειδωμένοι μέσα σὲ μιὰ μικρὴ μαύρη βαλίτσα, μεταφέρθηκαν ἀπ' τὸ «Αμστερνταμ» στὸ Βερολίνο, τοὺς παρέλαυθε δι κύριος κόμης Νιζνίκωφ, ἐπιφορτισμένος εἰδικῶς ἀπ' τὸν Τσάρο νὰ μεταφέρῃ τὴν συλλογὴ στὴν Πετρούπολι... «Οταν ἀνοιξε ὅμως τὴν βαλίτσα, θρήκε στὴ δερμάτινη κασσετίνα πετραδάκια, σπάγγους καὶ παληοεφημερίδες, ἀντὶ νὰ βρῇ τοὺς πολυτίμους λίθους!...» Αντὶ λοιπὸν νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Πετρούπολι δι κύριος κόμης, τηλεγράφησε τὸ γεγονός στὸ «Αμστερνταμ»... Κι' ἐπειδὴ πρόκειται τώρα ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία, νὰ πληρώσῃ τὸ κολοσσιαῖο ποσὸν τῶν ἀσφαλίστρων, σᾶς παρακαλεῖ νὰ ἀναλάβετε τὴν ὑπόθεσι τῆς μυστηριώδους αὐτῆς κλοπῆς: «Οσο περισσότερα ἀπ' τὰ κλοπιμάτια θροῦμε, τόσο λιγώτερα ἀσφαλίστρα θὰ πληρώσουμε γιὰ τὰ ὑπόλοιπα!

— Η «Ἐλσα», δίχως ν' ἀπαντήσῃ ἀπευθείας στὸν Κράους, ύπορισε πρὸς τὸν Ρώσους εύπατρίδη, καὶ ρώτησε:

— Ξέρετε νὰ μοῦ πῆτε, κύριε κόμη, πῶς συνέβη περίπου ἡ κλοπὴ αὐτῆ;

— Δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ σᾶς διαφωτίσω, δεσποινὶς! ἀπάντησε δι κόμης Ἰθάν Νιζνίκωφ. «Ἡ εἰδικὴ κασσετίνα τῶν πολυτίμων λίθων, ἥταν κλειδωμένη στὴ μικρὴ βαλίτσα... Τὴν βαλίτσα, τὴ συνώδευσαν δυὸς ἄγρυπνοι φρουροί, καθ' δὴ τὴ διάρκεια τῆς διαδρομῆς τοῦ τραίνου ἀπ' τὸ «Αμστερνταμ» ὃς τὸ Βερολίνο... Ὁ ἑνας τους, λέγεται Κάρλ φὸν Ραΐσλερ, κ' εἶνε ἀνώτερος υπάλληλος τῆς ἐνδιαφερομένης ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας, ἡ ὅποια τὸν ἀσφάλισε, καὶ στὴν ὅποια ἀνήκει ἐπίσης κι' ὁ κύριος Κράους ἀπ' ἔδω... Ὁ ἄλλος συνοδός, φύλαξ ἐπὶ εἴκοσι χρόνια τώρα στὴν ἴδια ἐταιρεία, λέγεται Γιόζεφ Βίγκαντς... Ὁ πῶς καταλαβαίνετε, δεσποινὶς, εἶνε τελείως ἐμπιστοὶ κι' ἀνώτεροι κάθε ὑποψίας, οἱ δυὸς αὐτοὶ υπάλληλοι τῆς ἐταιρείας, οἱ δυοὶ συνώδευσαν τὴν βαλίτσα μὲ τὸν θησαυρό... Ὅπηρετοῦν στὴν ἐταιρεία παραπάνω ἀπὸ εἴκοσι χρόνια, ὅπως μοῦ ἔλεγε ὁ κύριος Κράους, κι' ἔχουν ἀναλάβει καὶ στὸ παρελθόν πολλὲς παρόμοιες καὶ σπουδαῖες συνοδεῖες πολυτίμων ἀντικειμένων!

— Εδῶ, δι κ. Κράους ἐπιβεβαίωσε μὲ κίνημα τῆς κεφαλῆς, τὰ λεγόμενα τοῦ κόμητος, δι ὅποιος ἔξακολούθησε κατόπιν:

— Λοιπὸν, δεσποινὶς, στὸ σταθμὸ τοῦ Βερολίνου περίμενα τὴν ἀφιξὴ τῶν δυὸς συνοδῶν... Ἀνέβηκα στὸ κομπαρτιμὸν τοῦ θαυματολογοῦ, τὸ δόποιο κατεῖχαν οἱ δυὸς αὐτοὶ υπάλληλοι... Καὶ μὲ ἀληθινὴ καταπληξίη είδαμε κ' οἱ τρεῖς, δταν ἀνοίξαμε τὴν βαλίτσα καὶ τὴν κασσετίνα, δτι εἶχε διαπραχθῆ μιὰ πρωτοφανῆς καὶ θρασεῖα κλυπή, ἀν κ' οἱ συνοδοὶ ἐπαναλαμβάνω—εἶνε ἀνώτεροι καὶ τῆς ἐλαχίστης ἀποφύσιας!

— Η «Ἐλσα» διατήρησε ἀπόλυτη ψυχραιμία καὶ τὸ πρόσωπό της δὲν ἔδειξε τίποτα ἀπ' τὰ κρυφές σκέψεις της. Περιωρίστηκε μονάχον νὰ ρωτήσῃ:

— Ποῦ εἶνε τώρα, οἱ κ. κ. Ραΐσλερ καὶ Βίγκαντς;...

— Γύρισαν ἀμέσως στὸ «Αμστερνταμ». Κι' ἔξακολούθησαν τὴν ὑπηρεσία τους στὴν ἐταιρεία, δηλώνοντας δτι εἶνε πάντοτε στὴ διάθεσι τῆς ἀστυνομίας... Περιττὸ νὰ σᾶς πῶ, δτι τὸσο οἱ προϊστάμενοι τους, δσο κι' δι κ. Κράους κι' ἔγω, δὲν τρέφουμε οὔτε τὴν ἐλαχίστη υποψία εἰς βάρος τους... Καὶ γι' αὐτὸς ἡ ἐταιρεία τοὺς ζαναπήρε ἀμέσως πάλι, χωρὶς νὰ ὑποθάλῃ μήνυσι ἐναντίον τους!

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ περιγράψετε πῶς ήσαν καμωμένες ἡ κασσετίνα καὶ τὴν βαλίτσα; Εκ ναρώτησης ἡ «Ἐλσα».

— Εδῶ ἔλαβε τὸν λόγο δι κ. Κράους, κι' ἀπάντησε:

— Η κασσετίνα εἶνε καμωμένη ἀπὸ χονδρὸ δέρμα βωδιοῦ... «Εχει ἴδιαίτερες θέσεις μέσα γιὰ τὴν τοποθέτησι τῶν διαφόρων εἰδῶν πολυτίμων λίθων. Εἶνε εἰδικὴ γιὰ μακρυνές ἀποστολές. Καὶ διαρκῶς αὐτὴ μεταχειρίζόταν ἡ ἐταιρεία μου, δταν ἥθελε νὰ στείλῃ μακρυὰ τοὺς πολυτίμους λίθους, τοὺς δόποιος ἀσφάλιζε υπευθύνως... Τὸ σκέπασμα αὐτῆς τῆς κασσετίνας δένεται μὲ δυὸς εἰδικές μεταξωτές κορδέλλες, ἡ ὅποιες πάντοτε — στὸν κόμπο τους — σφραγίζονται μὲ βουλοκέρι, καὶ μὲ τὴν εἰδικὴ ἴδιαίτερη σφραγίδα τῆς ἐταιρείας μας... Σφραγίδοφύλαξ υπεύθυνος, εἶνε δένυς ἀπ' τὸν συνοδούς, δηλαδὴ δι κύριος Ραΐσλερ... Σημειώστε δὲ, δτι δταν ἀνοίξαμε τὴν βαλίτσα, ἡ σφραγίδες τοῦ βουλοκεριοῦ τῆς κασσετίνας ήσαν τελείως ἀθικτες κι' αύθεντικές. Καὶ δμως, μέσα στὴν κασσετίνα βρέθηκαν χαλικάκια, σπάγγοι καὶ κομμάτια ἀπὸ ἐφημερίδες, ἀντὶ νὰ βρεθοῦν οἱ πολύτιμοι λίθοι!

— Ναί, περίεργο εἶνε! παραδέχτηκε σκεπτικὴ ἡ «Ἐλσα». Κ' ἡ βαλίτσα, ἡ ὅποια περιεῖχε τὴν κασσετίνα, πῶς ἡταν;

— «Ηταν μιὰ μικρὴ μαύρη βαλίτσα, δλοκαίνουργη, ἀρίστης κατασκευῆς, λιὲ κλειδωνιὰ πολὺ σίγουρη, ἡ ὅποια ἐπίσης βρέθηκε τελείως ἀθικτη! ξανῆπε δι κ. Κράους. Τὴν βαλίτσα αὐτῆς, τὴν ἀγύρασε ἀπ' τὸ καλύτερο κατάστημα τοῦ «Αμστερνταμ» ὁ ίδιος Ραΐσλερ. τὴν παραμονὴ ἀκριβῶς τῆς ἀναχωρήσεώς του γ' τὸ Βεοολίνο!»

— «Η μιὰς «Ἐλσα», δὲν θέλησε νὰ μάθη περισσότερα. Δέχτηκε δισταχτα, τὴ διαλεύκανσι τῆς σκοτεινῆς υποθέσεως. Καὶ σὲ δυοτρεῖς ήμέρες ἀργότερα, ξεκίνησε γιὰ τὸ «Αμστερνταμ».

Ο γενικὸς διευθυντὴς τὴν κένταζε μὲ βαθειὰ ἀπορία.

"Όταν έφτασε έκει, παρουσιάστηκε τήν ίδια ήμέρα κιόλας, στόν γενικό διευθυντή τής ύπεύθυνης άσφαλιστικής έταιρείας. Τόν βρήκε ταραγμένον έξαιρετικά, τόσο για την κολοσσιαία αυτή ζημία σε χρήμα, όσο και για την ήθική μείωσι του κύρους τής έταιρείας του, έξ αιτίας μιᾶς τέτοιας κλοπής.

Δέχτηκε έγκαρδια και μὲ άνακούφισι, τή νεαρή ντετέκτιβ. Τής έδωσε τή βαλίτσα και τήν κασσετίνα, νά τίς έξετάση. Ή 'Ελσα, τίς περιεργάστηκε προσεχτικά. Κατόπιν εἶπε νά καλέσουν τόν Ραϊσλερ και τόν Βίγκαντς, και τούς ρώτησε:

— Μέ τί τρόπο έπειθέπατε τήν πολύτιμη βαλίτσα σας, στό ταξίδι σας "Άμστερνταμ — Βερολίνου;

— Δὲν τήν άφήσαμε άπ' τό μάτι μας ούτε γιά μιὰ στιγμή, δεσποινίς! άπαντησε ο Ραϊσλερ. Νύχτα και ήμέρα, βρισκόμαστε διαρκῶς στό κομπαρτιμάν μας, φρουρώντας την άγυρυπνα... Τρίτο πρόσωπο δὲν μπῆκε καθόλου, στό διαρκῶς κλεισμένο κομπαρτιμάν... Κατά τήν ώρα του φαγητοῦ, πάντα έμενε ό ένας μας, δταν ό άλλος πήγαινε στό βαγκόν-ρεστωράν γιά νά φά... "Έλειπε ο Βίγκαντς;... "Εμενα έγω!... "Έλειπι έγω!... "Εμενε ό Βίγκαντς.. Και κατά τή νύχτα, χρησιμοποιούσα έγω γιά προσκέφαλό μου, τήν πολύτιμη αυτή βαλίτσα... Μήν ξεχνάτε άλλωστε, ότι ήταν καλοκλειδωμένη, κι' ότι τό κλειδί της δὲν έλειψε ούτε στιγμή άπ' τήν τσέπη μου!... Ποιός τήν άνοιξε λοιπόν, κι' έβαλε μέσα στήν κασσετίνα χαλίκια κι' έφημερίδες, κλέθοντας τούς πολυτίμους λίθους!... Άλλα και πώς μπόρεσ νά έβαλη αυτός ό σατανάς τά χαλίκια στήν κασσετίνα, άφού η σφραγίδα τής βρέθηκε τελείως άθικτη κι' αύθεντική, κι' άφού έγω ό ίδιος έιμαι ο σφραγιδοφύλαξ;

'Ο δυστυχής Ραϊσλερ τραβούσε κυριολεκτικώς τά υαλλιά του, μπρός στό σκοτεινό και καταχθόνιο αίνιγμα. Ή 'Ελσα, γύρισε κατόπιν πρός τόν Βίγκαντς, και

ρώτησε:

— Έσεις, κύριε, δὲν παρατηρήσατε τίποτα τό υπόπτο;

— 'Απολύτως τίποτα, δεσποινίς! άπαντησε ο γιγαντόσωμος φύλαξ. 'Επιθεθαίων όπολύτως, τά όσα καταθέτει ό σύντροφός μου κύριος Ραϊσλερ... Δὲν άφήσαμε ούτε γιά μιὰ στιγμή μονάχη, τήν κλειδωμένη μικρή βαλίτσα. Κι' θύμως, ή ύπερφυσική αυτή λωποδυσία έγινε μὲν τρόπου διαβολικό!

Έδω, μπῆκε στή μέση ό γενικό διευθυντής και πρόσθεσε τά έξης άναπάντεχα, τή λόποια έρριξαν περισσότερο σκοτάδι στό μυστήριο:

— Σκεφθῆτε, μίς "Ελσα, ότι ή ισποθέτησις τῶν πολυτίμων λίθων στήν ειδική αυτή κασσετίνα έγινε άπο μένα τόν ίδιο!... Ήσα έπισης παρόντες και οι κ. κ. Ραϊσλερ και Βίγκαντς, οι δόποιοι θά μναλάμβαναν τή μεταφορά ώς τό Βερολίνο... Μόλις τελείωσε η τοποθέτησις, δ ίδιος ο Ραϊσλερ — σάν ύπεύθυνος σφραγιδοφύλαξ — σφράγισε μπροστά μας με βουλοκέρι και μὲ τήν ειδική σφραγίδα, τίς τανίες τής κλεισμένης κασσετίνας... Κατόπιν μού παρέδωσε τή σφραγίδα του, τήν όποια έγω κι' έδωσα όμεσως στό μεγάλο χρηματοκιβώτιο μου... Κι' θύμως, όταν έφτασαν στό Βερολίνο οι δυό αυτοί έμπιστοι ύπαλληλοι μου, βρήκαν τόν αύτυκρατορικό άπεσταλμένο κόμητα Νιζνίκωφ, άνοιξαν μπροστά του τίς άθικτες σφραγίδες τής κασσετίνας, και άντις νά βρούν μέσα τούς πολυτίμους λίθους, βρήκαν χαλίκια κι' έφημερίδες!... Δὲν έινε λοιπόν νά τρελλαθή κανένας μὲ τό μυστήριο αυτό;

Η μίς "Ελσα περιωρίστηκε νά κυριάρχηση τό κεφάλι της μὲ άμηχανία. Παρακάλεσε νά άποσυρθούν οι δυό φρουρού τής βαλίτσας. Κατόπιν, μόνη πειά μὲ τόν γενικό διευθυντή, και χωρίς νά τού μιλάη, άρχισε νά έξετάζη πιό βαθειά τή δερμάτινη κασσετίνα, τήν όλοκαίνουργη κι' άπειραχτη βαλίτσα, τά χαλίκια, και τά κομμάτια τής έφημερίδος. Έντωμεταξύ, κι' όσο προχωρούσε ή έξετάσις της, τά χειλή της σιγυσφύριζαν ένων χαρωπό σκοτό, δ άποιος έγινε σε λίγο πιό έντονος και πιό χαρωπός...

Στά τελευταία, σηκώνοντας τό ώμορφο κεφάλι της, εἶπε τά έξης μυστηριώδη στόν έκθαμβο διευθυντή:

— Καμμιά δουλειά στόν κόσμο δὲν γίνεται άπ' τόν σατανά, δίχως νά έβαλη σ' αυτή τό χέρι του κι' δ άγγελος τού καλού Θεού!... Θά κάνω μιὰ έπισκεψι στό κατάστημα «Ααρδ και Υίος», τό δόποιο πουλάει βαλίτσες και είδη ταξιδίου... Θά προσπαθήσω νά μάθω, δην πουλήθηκε κι' άλλη παρομοία μὲ αύτήν βαλίτσα, κατά τήν ήμέρα έκεινη... Ή μάρκα τού καταστήματος φαίνεται καθαρά σ' αύτήν έδω τή βαλίτσα, τήν δόποια άγγειρε δ ύπαλληλός σας Ραϊσλερ!... Επίσης, θά μάθω ποιός δ άποιος έγινε σε σπίτι, τό δόποιο έχει κήπο και άλλιες στρωμένες μὲ αύτού τού είδους τά άμμωδη χαλικά-

κια!... Και τέλος, μού φαίνεται παράξενο, πώς έδω στό 'Ολλανδικό "Άμστερνταμ βρέθηκε έγγλεζική έφημερίδα, μὲ τής δημοίας τά κομμάτια παραγέμισε ό καταχθόνιος λωποδύτης τήν άθικτη — ώστόσο! — και σφραγισμένη κασσετίνα!... Βέβαια, υπάρχουν στό "Άμστερνταμ άγγλικές έφημερίδες... Άλλα πρέπει να είνε "Αγγλος αυτός ό λωποδύτης, ή τούλαχιστον άγγλομαθής και πολύ ένδιαφερόμενος γιά τά γεγονότα τής 'Αγγλίας, γιά νά τίς άγοράζη και νά τίς διαθάζῃ!

Κι' ένω ό γενικός διευθυντής τήν κύτταζε μὲ πιό βαθειά άπορία, ή μίς "Ελσα πρόσθεσε άπροσδόκητα χαρούμενη:

— Είπατε, ότι ύπεύθυνος σφραγιδοφύλαξ είνε ό κύριος Ραϊσλερ!... Μπορείτε μιὰ στιγμή νά τόν καλέσετε κρυφά κι' ίδιαιτέρως έδω;

Ο διευθυντής έδωσε όμεσως σ' έναν κλητήρα τή σχετική έμπιστευτική διαταγή. Και σέ λίγο, μπῆκε μὲ δειλία στό πολυτελές γραφείο ό κ. Ραϊσλερ, άπορωντας γιά τίς τόσες προφυλάξεις, και φοβισμένος μέσα του γιά τήν έπειγουσα πρόσκλησι του γιά δεύτερη φορά...

— Κύριε Ραϊσλερ, πλησιάστε άφοβα, σᾶς παρακαλῶ! τού εἶπε ή μίς "Ελσα, ένθαρρύνοντάς τον μὲ τό θλέμμα της. "Έχω άπόλυτη πεποίθηση στήν άθωάτητά σας... Άλλα θέλω νά μού άπαντησετε καθαρά στό έξης έρωτημα: Παραδώσατε όμεσως τήν ειδική σφραγίδα σας στόν κύριο διευθυντή, μόλις σφραγίστηκε ή κασσετίνα:

— Άλλωστον, δεσποινίς!... μουρμούρισε χλωμός ό κ. Ραϊσλερ. Ξέρω, τί έννοείτε!... Θέλετε νά πήτε, ότι άν και ή σφράγισις τής κασσετίνας έγινε παρόντων και τών τριών μας, και άν και παρέδωσα όμεσως τή σφραγίδα μου, ώστόσο άνοιξα κατόπιν τήν κασσετίνα... και τήν ξανασφράγισα μὲ άλλη άπαράλλαχτη σφραγίδα, άφού πρώτα έκλεψα τά διαμάντια!

— Αύτό θέλω νά πω, κύριε Ραϊσλερ! έκανε σταθερά ή μίς "Ελσα. Μὲ τή διαφορά όμως, ζτι δὲν θεωρῶ έσας ώς ένοχο!... Και γι' αύτό σᾶς ρωτάω: Μήπως θυμάστε, άγ καμμιά φορά στό παρελθόν, έτυχε ν' άφησετε τήν ειδική σφραγίδα σας παραμελημένη κάπου, στό γραφείο σας άπανω ή άλλοι πουθενά;

Ο Ραϊσλερ άνασσανε μὲ βαθυτάτη άνακούφισι. Συγκέντρωσε τής άναμνήσεις του. Και τέλος είπε, άλλα μὲ πολλούς δισταγμούς:

— Ναί... ναί, έγινε κάποτε αύτό, δεσποινίς!... Έννοείτε βέβαια, μήπως κυνένας άλλος μπόρεσε τότε νά «ξεσηκώση» μὲ κερί τόν τύπο τής σφραγίδος μου, ώστε νά παραγγείλη έπειτα μιὰ παρομοία!... Ναί, ξέχασα καποτε γιά μισή περίπου ώρα άπανω στό γραφείο μου τή σφραγίδα....

Αλλά πέρασαν άπο τότε «έξηη περίπου μήνες!... Ποιός θά μπορούσε νά πάρη τότε τόν τύπο τής σφραγίδος, γιά νά τόν μεταχειριστή ύστερα άπο τόσον καιρό στό ξανασφράγισμα τής κλεμμένης κασσετίνας!... Μονάχα ή καθαρίστρια και τά διάφορα άλλα έμπιστα πρόσωπα τής έταιρείας μπορούν και μπαίνουν έλευθερα στό γραφείο μου!... Ποιός άπ' δόλους, θύμως, νά κλεψε τόν τύπο τής σφραγίδος!... Κανέναν δὲν ύποψιάζομαι, μίς!

— Υποψιάζομαι θύμως έγω! άπαντησε μ' ένα χαμόγελο ή "Ελσα φόν Λαίγκελς..."

Πέντε άλλοκληρές ήμέρες πέρασαν. Κατά τό διάστημα τών ήμερων αύτων, ή "Ελσα διέτρεχε άπ' τό πρωτί ώς τό θράδυ τούς δρόμους και τά προάστεια τού "Άμστερνταμ. Καταγινόταν σε μυστηριώδεις κι' έπιπονες άναζητήσεις. Εμπαινε σε κέντρα διαπεδάσεων κοσμικά, και σε καταγώγια ύποπτα, ρωτώντας τά γκαρσόνια μὲ τρόπο, και ζητώντας τους διάφορες πληροφορίες...

Και τέλος, τήν έκτη ήμέρα — κατά τό πρωτί — μπῆκε στό ίδιαίτερο γραφείο τού γενικού διευθυντού τής άσφαλιστικής έταιρείας, λάμποντας άπ' τή χαρά της, κομψότατα ντυμένη. Δυδάτομα μὲ γιγάντειο κορμί και μ' έξυπνο και αύστηρό παρουσιαστικό, τή συνώδευσαν...

— Επιτρέψτε μου νά σᾶς συστήσω τούς υπρόσιους Λαζίεν και Νταϊκερς! εἶπε στόν κατάπληκτο διευθυντή, ή "Ελσα. Οι κύριοι είνε διακεκριμένοι ύπαστυνόμοι τού «Τμήματος Γενικής Άσφαλιστικής» τής πόλεως σας... Θάχετε τήν καλωσύνη νά τούς κρύψετε γιά λίγο κάπου έδω πολύ κοντά μας;

— "Ω!... Βέβαια!... Πολύ εύχαριστως! άπαντησε τών ζευγάρων

· Η "Ελσα τόν κύτταζε καλά στά μάτια κι' έπειτα του ειπε...

στισμένος δ γενικός διευθυντής. Νά, πίσω από αύτό το παραβάν. 'Εδώ στό ίδιο το γραφείο, μάλιστα!... Λυπηθήτε τήν περιέργειά μου όμως, δεσποινίς, κι' έξηγήστε μου τί συμβαίνει!... Γιατί αύτή ή χαρά σας κι' αύτες ή ένέργειές σας;

'Η "Ελσα γέλασε άνοιχτόκαρδα.

— Συγχωρήστε τήν εύθυμιά μου! είπε κατόπιν. Νοιώθω τήν άγωνία σας, γιατί πρόκειται περί μιᾶς ύποθέσεώς σας, ή όποια άξιζει τριάντα όλόκληρα έκατομμύρια χρυσῶν φράγκων!.. Τώρα άμεσως, όμως, θά ίκανοποιηθή η άγωνία σας... Τά γεγονότα πού θά δήτε, θά είναι πολὺ πιὸ εύγλωττα απ' τίς πρόχειρες έξηγήσεις μου!... Εύαρεστηθήτε, σᾶς παρακαλώ, νά καλέσετε έδω άμεσως τώρα τόν Γιόζεφ Βίγκαντς, διομόναχον;

'Ο διευθυντής έδωσε τή σχετική διαταγή στόν κλητήρα, αφού προηγουμένως οι δυό υπαστυνόμοι κρύψτηκαν πίσω απ' τό γωνιαίο παρασθάν τού γραφείου. 'Ο Βίγκαντς δὲν άργησε νά φανή. Μὲ ύφος φυσικώτατου μπήκε μέσυ, χαιρέτησε μὲ σεβασμό τόν προϊστάμενό του, έπειτα τήν "Ελσα, καὶ τέλος στάθηκε, περιμένοντας νά τόν ρωτήσουν...

'Η "Ελσα τόν κύτταξε καλά στά μάτια κι' έπειτα τού είπε:

— Κύριε Βίγκαντς, λάβετε τήν καλωσύνη νά μοῦ διαπαντήσετε στίς έξης έρωτήσεις μου: Πρώτον, τί κάνυτε τή μικρή βαλίτσα, τήν όποιαν άγυράσατε πρό ήμερων απ' τό κατάστημα «Ααρδ καὶ Υίός»;... Δεύτερον, ποιός σφραγιδοποιός καὶ ποιάς διλανδικής πόλεως κατασκεύασε μιὰ δεύτερη κι' απαράλλαχτη σφραγίδα, σύμφωνα μὲ τόν τύπο τού κεριού πού στείλατε έσεις?... Καὶ τρίτον, πού είναι τώρα ο υποδηματυποίος άδελφός σας, ο όποιος γύρισε πρό δύτω μηνῶν απ' τήν Αμερική, ο όποιος ξέρει νά διαθάξῃ μονάχα άγγλικές έφημερίδες κι' ο όποιος ξέρει νά κατασκευάζῃ τόσο τεχνικές κασσετίνες από δέρμα βωδινό?... Μπορεῖτε νά...

'Άλλα στό σημείο αύτό ή δαιμονία ντετέκτιβ σταμάτησε, κι' έθγαλε μιὰ κραυγή άνεκφράστου πόνου, πέφτοντας συγχρόνως χάμω αίματοφυτη καὶ μισολιπόθυμη...

Τά γεγονότα είχαν διαδραματισθή μὲ ταχύτητα ἀστραπιαία. 'Ο Βίγκαντς, χλωμιάζοντας διαρκώς οσο μιλούσε ή "Ελσα, μούγκοισε ξαφνικά μὲ λύσσα. Μιὰ βλαχοτήμια ύποκωφή, θυγῆκε απ' τό λαρύγγι του. Κι' ἀρπάζοντας σβέλτα ζνα βαρὺ κρύσταλλο από πάνω απ' τό γραφείο τού διευθυντού, ζνα κρύσταλλο πού χρησίμευε νά συγκρατή τά θιά: φορά έγγραφα απ' τόν άέρα, τό σφενόνισε μὲ σφοδρότητα κατά τής "Ελσας, χτυπώντας τήν κατακέφαλα καὶ σωριάζοντας τήν χάμω...

Τήν ίδια στιγμή όμως, πετάχτηκαν απ' τόν κρυψώνα τους οι δυό ἀστυνομικοί, κι' ὥρμησαν κατά τού Βίγκαντς. Άφριζοντας ὁ κτηνάνθρωπος, μὲ τά μάτια του ξεπετάχτα απ' τή λύσσα, πάλαιψε σκληρά. Τό γιγάντειο κορμί του συνταραξόταν καὶ μὲ δυσκολία έπιτέλους κατώρθωσε νά τού περάσουν τής χειροπέδες, οι δυό στιβαροί έπισης ἀστυνομικοί.

'Αποκαμωμένος πειά απ' τήν προσπάθεια δ Βίγκαντς, καὶ έλεποντας έντελώς χαμένο τό παιχνίδι του, ζνοιωσε μιὰ βαθύτατη ἀπογοήτευσι κι' έξαντλησι. 'Εντωμεταξύ, ή ένεργητική καὶ σιδερόνευρη ντετέκτιβ είχε σηκωθή. Σκουπίζοντας μὲ τό μαντήλι τά άφθονα αίματα τού μετώπου της, κύτταξε μὲ ύφος ειρωνικό τόν έξουθενωμένο Βίγκαντς, ο όποιος μόνο πού δὲν έκλαιγε απ' τήν ἀπελπίσια του τώρα...

"Οσο γιὰ τόν γενικό διευθυντή, κατάπληκτος απ' τά ἀπροσδόκητα καὶ τραγικά αύτά γεγονότα, είχε σωριαστή στήν πολυθρόνα του.

— Θέε μου, πέστε μου λοιπόν τί συμβαίνει; κατώρθωσε νά τραυλίση, έπιτέλους. Τί σημαίνουν δλα αύτά;

— "Ελεός!... Λυπηθήτε με! έκανε τή στιγμή έκείνη δ Βίγκαντς πρίν προλάβη ή "Ελσα ν' ἀπαντήσῃ. Είμαι ζνοχής, ἀλλά ὅχι καὶ φτιάχτης!... Αύτος δ ἀχρείος δ ἀδελφός μου μὲ πήρε στό λαιμό του... Αύτος μ' έσπρωξε νά κάνω τήν κλοπή... 'Αλλοίμυνο, φάνηκα ἀδύνατος στίς ζνοχές συμβουλές του... Είκοσι δλεκλήρων χρόνων τίμια ζωή, είκοσι χρόνων ἀσπιλη ύπηρεσίσ μου έδω στήν έταιρεία, κηλιδώθηκε τώρα μὲ ἀτιμο στίγμα, έξ σιτίας μιᾶς στιγμαίας ἀδυναμίας μου!... Λυπηθήτε τό ἀπιλω παρελθόν μου... Καὶ μή μὲ ἀτιμάσετε μὲ φυλάκισι, καταστρέφοντας ζτσι καὶ τήν πολυμελή οίκογένειά μου!

— Κ' οι πολύτιμοι λίθοι; ρώτησε ἀπότομα ή "Ελσα, μήν ἀ-

φηνοντας τήν εύκαιριά νά τής ζεφύγη.

'Ο Βίγκαντς τής έρριξε βλεμμα υπερφυσικοῦ τρόμου, σάν νά-θλεπε μπροστά του φάντασμα. Καὶ τραύλισε:

— Θά τους ἀποδώσω δλους, δεσποινίς!... Τους έχει δ ἀδελφός μου, ἀλλά δὲν πρόλαβε ἀκόμη νά τούς πουλήσῃ... Μή μεν κάνετε κακό, δεσποινίς... ἀν είστε βέβαια υπαρξις ἀνθρώπινη, κι' ὅχι δ σατανᾶς δ ίδιος!... Σπλαχνιστήτε τήν τωρινή κατάντεια μου, καὶ τήν πίκρα τήν ἀφάνταστη πού νοιώθω σάν ζνοχής, μπρός στόν πάντα καλὸ καὶ πάντα γενναιόδωρο γιὰ μένα διευθυντή μου!

'Η "Ελσα παρυκάλεσε τόν ζκθαμβο διευθυντή, νά υπομονέψη λίγο ἀκόμα. Σύνταξε μιὰ πρόχειρη όμολογία ζνοχής, τήν όποια υπόγυραψαν άμεσως δ ἀθλιος Βίγκαντς καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ως μάρτυρες.

Καὶ κατόπιν, δένοντας στό μέτωπό της ζναν ἀντισηπτικό ἐπίδεσμο, καταματωμένη ἀκόμα, ἀλλά χαρούμενη γιὰ τόν θρίαμβό της, ζέξηγησε τά ζέξης:

— 'Απ' τήν πρώτη ἀκόμα στιγμή, σκέφθηκα ὅτι ή καταχθονία κλοπή μονάχα από τρία πρόσωπα θά μποροῦσε νά γίνη... "Η ἀπ' τόν κόμητα Ίθαν Νιζνίκωφ, ή ἀπ' τόν σφραγιδοφύλακα Ραϊσλερ, ή ἀπ' τόν Βίγκαντς... Οι δυό πρώτοι, μοῦ φάνηκαν ζνετελῶς ἀθῶι, όπως δλλωστε κι' δ Βίγκαντς... Κ' οι τρεῖς των, ήσαν ζνώτεροι από κάθε υποφύια... "Επρεπε ζμως ζναγκαστικά, κάποιος τους νά είναι ζνοχος!... Ποιός ζμως ἀπ' τούς τρεῖς;

... 'Αποφάσισα νά τούς ζξετάσω κρυφά, κι' ζναν-ζναν... "Αρχισυ απ' τόν Βίγκαντς, γιατί μερικά βλέμματά του ζντωμεταξύ μοῦ φάνηκαν σάν φευγαλέα, σάν ἀλαφροταραγμένα, δυό-τρεις φορές πού τόν κύτταξα κατάμματα, μιλῶντας του... "Εμαθα πού κάθεται, καὶ τλγυ κρυφά ἀπέξω απ' τό σπίτι του... Μένει σ' ζνα μικρὸ σπιτάκι τού προαστέον Ντιμέρμπουργκ... "Ενας μικρὸς ζπίσης κήπος, τριγυρίζει αύτό τό σπιτάκι... Δυό δλλες, ζνθοφυτεμένες, υπάρχουν σ' αύτόν τόν κήπο... "Εδωσα μισό φιορίνι σ' ζνα μικρὸ παιδάκι, κι' ζκείνο μπαίνοντας κρυφά στόν κήπο, μοῦ ζφέρε μιὰ χοῦφτα χαλίκια ἀπ' τής χαλικόστρωτες αύτες δλλιές... Τά χαλίκια ζμοιαζαν ἀπαράλλαχτα με τά χαλίκια τής κλεμμένης κασσετίνας!

— Ο διευθυντής ζκουγε μὲ μάτιας γυρολωμένα. 'Ο Βίγκαντς, σκυφτός καὶ χλωμός απ' τόν ζξετελισμό, στέναζε διαρκῶς δίχως νά μιλάῃ. Οι δυό ἀστυνομικοὶ, ἀμιλητοί ζπίσης, ζπιτηροῦσαν τόν ζνοχο προσεχτικά. Κ' ή "Ελσα ζξακολούθησε:

— Φυσικά, ή πρώτη αύτή ζνακάλυψι, ζν κι' ἀσήμαντη τελείως, μὲ ζνεθάρρυνε.... Ζνέχισα τής ζρευνές μου, ἀποκλειστικά τώρα ζναντίνον τόν Βίγκαντς, καὶ δίχως αύτός νά υποψιάζεται τίποτα... Ζηγα στό κατάστημα ζιδών ταξιδίου «Ααρδ καὶ Υίός» καὶ ρώτησα ζν είχαν πουλήσει δλλες ζναλίτσες ζμοιος μὲ αύτή τής ἀποστολής, καὶ σε ποιούς τής πουλήσει.

... Μὰ δὲν μπόρεσαν νά μὲ φωτίσουν σ' αύτό τό ζήτημα... Μοῦ είπαν ὅτι κάθε μέτα πουλούν πολλές τέτοιες βαλίτσες, καὶ δὲν μποροῦν νά ζυμούνται ή νά ζέρουν τούς ἀγραραστάς των, δταν μάλιστα ζχουν περάσει τόσες ζημέρες ζντωμεταξύ... "Εμαθυ ζμως καὶ δλλο, ζξαιρετικά πολύτιμο: "Οτι αύτες ή μικρές καὶ μαύρες βαλίτσες, είνε δλες τού ζέιου τόπου, ζχουν δλες παρομοία καταστατήσῃ

καὶ παρόμοιες κ λ ε i δ ω n i ζ !... "Ετσι, μπορεῖ τό κλεψί τής μιᾶς, νά ζφαρμόζη ζθαμάσια στήν κλειδωνιά τής δλλης... Αύτο δίνεται, γιὰ νά διευκολύνεται τό ζργοστάσιο σε περισσότερα παραγωγή βαλίτσων, δταν τής κατασκευάζη ζμοιος δλες καὶ τού ζδιού τόπου!...

... Πρίν σᾶς πῶ, τί σημασία είχε γιὰ μένα αύτό, θά προσθέσω ἀκόμα καὶ τό ζέξης: "Οτι πρό δύτω μηνῶν, γύρισε απ' τήν Αμερική δ ἀδελφός τού Βίγκαντς, ζστερα απ' μπουσία ἀρκετῶν χρόνων... Μέθυσος, τεμπέλης καὶ χαρτοπαίχτης, γύρισε πολιωχός από δσο ήταν πρίν ζεκινήση... "Εγινε βάρος στόν παρόντα δλω ἀδελφό του, δ όποιος από καλή, πραγματικῶς, καρδιά — δλλά κι' από ἀδυναμία χαρακτήρος — τόν ζυντηροῦσε...

... 'Ο Νικλάους Βίγκαντς, όπως λεγόταν, ἀσφαλῶς θά ζεωρησε γιὰ κουτό τόν ἀδελφό του, δταν ζμαθε τήν ζμπιστευτική ζέσι του στήν ζταιρεία... 'Ασφαλῶς, θά τόν ζλεεινολογούσε κάθε μέρα γιὰ τή φτώχεια του, καὶ θά τόν παρακινούσε νά κάνουν μαζύ μιὰ κλοπή γερή εἰς βάρος τής ζταιρείας, ζξασφαλίζοντας ζτοι ζνετα καὶ πλούσια τό μέλλον τους...

... Αύτες ή καθημερινές παρακινήσεις τού κακού Νικλάους πρός τόν ἀδυνάτου χαρακτήρος ἀδελφό του Γιόζεφ, ζφερεν ἀποτέλεσμα ζπιτέλους... 'Ο Νικλάους, μὲ κατάλληλες ζρωτήσεις, ζμαθε λεπτομερῶς απ' τόν ζμπιστο ἐπί τόσα χρόνια στήν ζταιρεία ἀδελφό του, μὲ τί τρόπο γινόντουσαν ή πολύτιμες ἀποστολές... Καὶ τό καταχθόνιο σχέδιο του ζφαρμόστηκε τέλεια πρό

ήμερων, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀποστολῆς τῶν πολυτίμων λίθων στὸν Τσάρο...

...Τὸ σχέδιο κι' δι μηχανισμὸς τῆς κλοπῆς, ήσαν τὰ ἔδης: 'Ο Γιόζεφ, ἐφερε στὸν ἀδελφό του μιὰ παληὰ κι' ἀχρηστευμένη πειλὰ δερμάτινη κασσετίνα τῆς ἑταιρείας, σύμφωνα μὲ τὴν διπολὰ ἔκεινος — σᾶν ὑποδηματοποιὸς — κατασκεύασε μιὰ ἄλλη ἀπαράλλαχτη... 'Η κατασκευὴ τῆς ἔγινε κρυφὰ, στὸ σπίτι τοῦ Γιόζεφ, ὅπου ἔμενε κι' ὁ ἀχρεῖος ἀδελφός του... "Οταν ἡ κασσετίνη ἔτοιμάστηκε, δι Νικλάους τὴ γέμισε μὲ «βοτσαλάκια», τὰ ὅποια πῆρε ἀπ' τὶς ἄλλιες τοῦ κήπου τοῦ σπιτιοῦ, καθὼς καὶ μὲ σπάγγους καὶ μὲ κομμάτια ἀπὸ ἀγγλικὲς ἐφημερίδες... Συνήθιζε ἄλλωστε νὰ τὶς διαθάξῃ ἐδῶ στὴν 'Ολλανδία, μιὰ ποὺ εἶχε μάθει καλὰ ἀγγλικὰ στὴν 'Αμερικὴ ἐπὶ τόσα χρόνια, καὶ γι' αὐτὸ τὶς εἶχε μπροστά του πρόχειρες... 'Η σφραγίσις τῆς κασσετίνας, στὶς δυὸ δεμένες μὲ κόμπο κορδέλλες τῆς, ἔγινε κατόπιν μὲ βουλοκέρι... Γιὰ σφραγίδα, μεταχειρίστηκαν τὴν ἀπαράλλαχτη ἔκεινη σφραγίδα τῆς ἑταιρείας, τὴν ὅποια εἶχε ξεχάσει τὸτε ἀφύλαχτη ὁ Ραΐσλερ, καὶ τῆς ὅποιας τὸν τύπο πῆρε μὲ κερὶ κρυφὰ δι Γιόζεφ, κατὰ συμβουλὴ τοῦ ἀδελφοῦ του!

...Εννοεῖται, ὅτι γιὰ λόγους προφυλάξεως, ἡ κατασκευὴ τῆς ἄλλης σφραγίδος σύμφωνα μὲ τὸν τύπο τοῦ κεριοῦ, δὲν ἔγινε ἐδῶ στὸ "Αμστερνταμ... Κανένας σφραγιδοποιὸς ἐδῶ δὲν κατασκεύασε μιὰ τέτοια σφραγίδα... Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι δι Νικλάους θὰ ταξίδεψε ἐπίτηδες σὲ ἄλλη πόλι, καὶ παράγγειλε ἔκει τὴν κατασκευὴ τῆς σφραγίδος.

...Όλα πειὰ ἥσαν ἔτοιμα... "Εμενε ἡ εὐκαιρία, γιὰ νὰ μπῇ σ' ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιο... 'Η εὐκαιρία παρουσιάστηκε τὶς πρώτες, μὲ τὴν ἀποστολὴ τῶν πολυτίμων λίθων στὸν Τσάρο... 'Έγινε λοιπὸν ἡ τοποθέτησί τους στὴν κασσετίνα, ἐδῶ στὴν ἑταιρεία... Παρὼν στὴν τοποθέτησί καὶ στὴ σφραγίσι δι Γιόζεφ — σᾶν ἔμπιστος ὑπάλληλος καὶ σᾶν μέλλων συνοδὸς τῆς κασσετίνας — μπόρεσε νὰ προσέξῃ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῶν σχετικῶν διατυπώσεων... Μπόρεσε ἐπίσης νὰ δῆ, σὲ τὶ είδους βαλίτος τοποθετήθηκε ἡ κασσετίνα ἀπ' τὸν σφραγιδοφύλακα κι' ὑπέθυνο ἐπίσης σύντροφό του κύριο Ραΐσλερ, καθὼς κι' ἀπὸ ποὺ ἀγοράστηκε αὐτὴ ἡ βαλίτσα!

...Τὸ ίδιο ἀπόγευμα, λοιπὸν, δι Γιόζεφ Βίγκαντς ἀγόρασε κι' αὐτὸς μιὰ παρόμοια βαλίτσα ἀπ' τὸ κατάστημα «Αυρδ» καὶ τὴν ἔδωσε στὸν ἀδελφό του... Τὸ βράδυ, στὸ σπίτι τους, τοποθέτησαν κ' οἱ δυὸ κρυφὰ τὴ γεμάτη μὲ χαλίκια κασσετίνα μέσα στὴ βαλίτσα... Καὶ τὴν ἔπομένη τὸ πρωῒ, ἀπ' τὸ "Αμστερνταμ ἔφυγαν γιὰ τὸ Βερολίνο τρία πρόσωπα: Σ' ἔνα κομπαρτιμάν τοῦ Βαγκόν-λι, δι Ραΐσλερ κι' δι Γιόζεφ Βίγκαντς μὲ τὴν αὐτὸλο κομπαρτιμάν βαγονιοῦ τῆς πρώτης θέσεως, δι Νικλάους Βίγκαντς μὲ τὴν φεύτικη βαλίτσα καὶ κασσετίνα!

...Στὸ δρόμο καὶ σὲ στιγμὴ ποὺ ἔλειπε γιὰ φαγητὸ δι Ραΐσλερ, ἔγινε ἡ ἀντικατάστασὶς τῆς ἀληθινῆς κασσετίνας καὶ βαλίτσας, μὲ τὴν φεύτικη... 'Ο Νικλάους, κρατῶντας τὴν ἀληθινὴ πειλὰ βαλίτου, κατέβηκε κρυφὰ σ' ἔναν ἐνδιάμεσο σταθμό, καὶ γύρισε στὸ "Αμστερνταμ μὲ τὸ ἐπόμενο τραίνο... 'Ο ἀδελφός του Γιόζεφ κι' δι Ραΐσλερ, συνέχισαν τὸ ταξίδι τους ὡς τὸ Βερολίνο, καὶ παράδωσαν τὴ βαλίτσα μὲ τὸν ἀνύπαρκτο θησαυρὸ στὸν κόμητα Νιζνίκωφ!

...Πᾶς ὅμως νὰ φαντασθῇ δι ἀτυχῆς Ραΐσλερ, δὸς αὐτὸ τὸ καταχθόνιο παιχνίδι... 'Η βαλίτσα ἦταν ἴδια κι' ὅμοια, ἡ κασσετίνα ἦταν κι' ὅμοια, καὶ σφραγισμένη ἀπαράλλαχτα!... Κι' ἐπιπλέον, μπόρεσε νὰ τὴν ζεκλειδώσῃ ἀμέσως κι' εὔκολώτατα — μὲ τὸ καλοφυλαγμένο στὴν τσέπη του κλειδί τῆς — ἐπειδὴ... ἡ κλειδωνιά εἶναι καὶ τῶν δυὸ βαλιτισῶν ἥσαν ὅμοιες!!

"Ἐκθαμβώσις κυριολεκτικῶς διευθυντής, καὶ κυττάζοντας μία τὴν "Ελσα καὶ μιὰ τὸν συντριμμένο Βίγκαντς, φιθύρισε:

— Εἶνε ἀπίστευτα ὅλα αὐτά, μίσ!... Μὰ πῶς κατωρθώσατε καὶ τὰ ἔξιχνιάσατε, μέσα σὲ τόσες λίγες μέρες;

— Μπά, τυχαίως! ἔκανε μετριόφρονα, ἡ νεαρὴ νιετέκτιβ. Τὶς πληρυφορίες μου γιὰ τὸν Νικλάους Βίγκαντς καὶ γιὰ τὸ κακὸ παρέλθόν του, τὶς μάζεψα ρωτῶντας τὰ γκαρισόνια τῶν καταγωγῶν τῆς συνοικίας του... Καὶ τὶς πληροφορίες μου γιὰ τὶς ἀγγλικὲς ἐφημερίδες ποὺ διάθαξε, καθὼς καὶ γιὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑποδηματοποιοῦ ποὺ ἔξασκυνε, τὶς πῆρα ἀπ' τὴν ἴδια τὴν οὐζυγο τοῦ ἀδελφοῦ του: Παρουσιάστηκα σ' αὐτήν, ως δῆθεν ἐπόπτης τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς συνοικίας τῆς, καὶ τῆς ἔδωσα διάφορες συμβουλές γιὰ τὸ κοριτσάκι τῆς ποὺ εἶνε μαθήτρια... Σιγά-σιγά, κερδίζοντας τὴν ἔμπιστοσύνη τῆς, τὴν ἀναγκασσα νὰ μοῦ ἐκμυστηρευθῆ ἀνύποπτη καὶ τὰ οἰκογενειακὰ τῆς!

Λίγες μέρες ἀργότερα συνελήφθη στὸ "Εσσεν τῆς Γερμανίας κι' δι Νικλάους Βίγκαντς μὲ τὸν θησαυρὸ του, δίχως νάχη προλόγη νὰ πουλήσῃ οὕτε καν ἔνα διαμάντι. 'Η δὲ "Ελσα, ἐκτὸς δι παρασημοφορήθηκε τιμητικὰ ἀπ' τὸν Τσάρο, πῆρε συγχρόνως καὶ μιὰ αὐτοκρατορικὴ ἐπιταγὴ στὸ ὄνομά της, καὶ μὲ τὸ στρογγυλὸ ποσδὸν τῶν ἑκατὸ χιλιάδων χρυσῶν φράγκων, γιὰ διμοιβή, στὰ ὅποια πρέπει νὰ προσθέσουμε κι' ἄλλα τόσα ποὺ τὴς προσέφερε δι ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία τοῦ "Αμστερνταμ!!

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπές πρὸς τὰς ύποσχέσεις του ἔξακολουθεῖ νὰ ἐκδίδῃ, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, ἔνα ἐκλεκτὸν αἰσθηματικὸν ρωμάντζο μηνιαίως. Αἱ ἐκδόσεις μας αὐταὶ θὰ συνεχισθοῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον, χωρὶς διακοπήν.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἀναγνωστικόν μας κοινὸν θὰ ἐκτιμήσῃ καὶ θὰ ύποστηρίξῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτήν. Καὶ αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες διέκοψαν ἥδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις των. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἔξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἔξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κομψάς, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιούτροπως εἰς τοὺς φίλους του ἔξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύσεις.

Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον μας βιβλίον, τὸ ἀριστούργημα τοῦ Πώλ Φεθάλ-πατρός «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ».

Μέχρι σήμερον ἔξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐκλεκτὰ ἔργα:

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ."

"Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ."

"Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ."

"ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,"

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,"

"Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ,"

"ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,"

"ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,"

"ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,"

Οι μνηστῆρες τῆς ΜΑΡΘΑΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ

Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

Οσοι δὲν ἔπρυλάθατε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία, δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, δόδος Λέκα ἀριθ. 7, μὲ δραχ. 8 καὶ χωρὶς δελτία.

Απὸ τὰς παλαιοτέρας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδοντο εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας χωρὶς δελτία καὶ μὲ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἔξης βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ R. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ

Τοῦ E.P. MYPZE

Η ΣΟΝΙΑ

Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ

ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἔκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας),

(καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ δικτῶ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"

ποὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἔκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας, αἱ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἔλευθερι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Εξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνῶσται μας, δι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπὸ εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' δὲν θὰ σταλῶν εἰς τὰ κατὰ τὸν Πρακτορεῖα τῶν ἔφορεις.